

La importància de significar el temps lliure: “meaningful leisure time”

Publicat per [Centre d'Informació i Documentació](#) [1] el 07/07/2020 - 13:25

David Ekholm & Sofia Lindström Sol | [International Journal of Cultural Policy](#) [2]

La infància i l'adolescència, dues etapes de la vida que determinen en gran mesura les nostres maneres de ser, els nostres principis, els nostres interessos i potser fins i tot la nostra professió. Sovint trobem a faltar ser petits i tenir menys obligacions i preocupacions, però el cert és que aquestes són dues de les etapes de la vida més vulnerables, en què depenem més dels que ens envolten i l'entorn en què vivim ens influencia sense que ens n'adonem. I tot això, s'accentua encara més en **ambients suburbials i en zones urbanes grans i segregades**, que **generen exclusió i limiten les oportunitats de participació dels joves** [3]. Aquest és el tipus de públic en el qual es fixa aquest estudi: els nens i joves dels suburbis.

Ekholm i Lindström, els autors de [Mobilising non-participant youth: using sport and culture in local government policy to target social exclusion](#) [4], exploren en el present article sobre **com treballar la inclusió social de joves en risc i considerats “no participants” a través de l'esport i la cultura.**

Foto: [Jeff Qian](#) [5]

L'estudi es centra en **dos municipis de Suècia** i es basa en un seguit d'entrevistes realitzades a polítics, tècnics i funcionaris que treballen en els aspectes polítics de l'esport i la cultura i en l'administració municipal. Així doncs, i malgrat tractar-se d'un context molt limitat i – conseqüentment – no extrapolable al cent per cent, l'article reflexiona amb profunditat sobre els **papers de l'esport i la cultura com a instruments polítics**, deixant lloc pels matisos, les similituds i les diferències entre sectors.

Una de les observacions que fan Ekholm i Lindström des d'un inici és que, si bé es desenvolupen nombroses polítiques relacionades amb les pràctiques culturals i esportives (fins i tot, en alguns casos, plantejades de manera conjunta) **en l'àmbit de la recerca aquests dos camps pràcticament sempre s'han considerat per separat**. Per aquest motiu, defensen la necessitat de tenir-los en compte sota un mateix paraigües, per tal de proporcionar millors eines a l'hora de dissenyar aquest tipus d'iniciatives.

Posteriorment es fa esment de les **entrevistes** realitzades, que constitueixen el gran gruix de l'estudi i giren entorn a tres punts:

- Com es perceben l'esport i la cultura i com s'utilitzen per tal d'assolir objectius polítics
- Com les persones enquestades van intentar apropar-se a grups de joves discriminats i segregats
- Per què la participació es considera un objectiu polític per treballar en la inclusió dels joves provinents de les denominades zones d'exclusió.

Els entrevistats consideren diverses formes d'utilitzar l'esport i la [cultura per tal de millorar la inclusió social](#) [6] dels joves en risc, i posen de relleu la importància de comptar amb la figura de persones formades que actuïn com a **companys** d'aquests joves i, a la vegada, com a **facilitadors** de les pràctiques esportives i culturals.

Una altra estratègia per apropar-los a aquestes pràctiques és **fer-ho directament**. És a dir, propiciant que treballin o col·laborin en aquests àmbits i **oferint-los tasques semi professionals** amb la intenció de crear un **pont entre ells i l'esport i la cultura** i fins i tot, connectar-los amb el **món laboral**, les **administracions** i les **institucions**. En definitiva, es dona molta importància al fet d'aconseguir **omplir de sentit i transcendència el temps lliure dels joves**, concepte que a l'article es denomina com “**meaningful leisure time**”.

En el decurs de la seva lectura, el present article deixa clars els punts en comú existents entre l'esport i la cultura, en tant que ambdues pràctiques tenen potencial per contribuir a apaivagar els problemes d'exclusió social dels joves i potencien el seu apoderament. Tanmateix, és interessant parar atenció als matisos existents. **Les pràctiques culturals i esportives generen els mateixos resultats?** D'acord amb els plantejaments d'aquest article, la resposta és no.

- **Beneficis**. Pel que fa a la cultura, molts entrevistats consideren que el benefici roman en l'experiència i el plaer estètic en sí, i en l'adquisició de coneixement o noves idees a través dels esdeveniments culturals. En canvi, l'esport dona com a resultat beneficis de caire més personal i, encara, proporciona mitjans més directes per sentir-se inclòs en la comunitat o societat en qüestió.
- **Instrumentalització**. Per tot això, el sector cultural sol ser més reticent a la instrumentalització de les seves activitats i valora l'autorealització com una meta en sí mateixa, mentre que en el cas de l'esport aquesta autorealització s'entén com un pas cap a l'educació superior i l'ocupació professional.

- **Apoderament.** És d'un tipus o d'un altre en funció de si fem referència a la cultura o a l'esport. Les pràctiques culturals proporcionen recursos per l'autoexpressió, l'expansió de la ment i l'habilitat de qüestionar les nocions preconcebudes del món. Ans al contrari, l'esport ajuda a adaptar-se a la societat i, per tant, a les normes existents, permetent formar part de la comunitat. A més, al present article també es considera que facilita de manera més clara la inclusió social i, així mateix, promou el desenvolupament individual.

Com a reflexió final, els autors es posicionen un cop a més **a favor de la investigació conjunta de l'esport i la cultura**, i determinen que “l'anàlisi conjunt de la política esportiva i cultural pot revelar matisos i punts de vista que contribueixen a la nostra comprensió de l'esport i la cultura com a mitjà per promoure la inclusió social.”

A banda de construir uns criteris propis, aquest article també constitueix un recull de les opinions dels entrevistats, així com de la, segons els autors, insuficient literatura produïda respecte al tema que aquí ens ocupa. Des d'interacció us animem a reflexionar sobre totes aquestes qüestions (el potencial de l'esport i la cultura, la importància d'estudiar ambdós sectors de manera conjunta, la seva instrumentalització, les similituds i diferències...) des del nostre propi punt de vista: el context català.

PDF [Mobilising non-participant youth: using sport and culture in local government policy to target social exclusion](#) [4]

HTML [Mobilising non-participant youth: using sport and culture in local government policy to target social exclusion](#) [2]

[Inicieu sessió](#) [7] o [registreu-vos](#) [8] per a enviar comentaris

Categories: Pràctiques culturals i públics

Categories: Polítiques culturals

Etiquetes: cultura i esports

Etiquetes: joves

Etiquetes: inclusió social

Etiquetes: instrumentalització de la cultura

Etiquetes: accés a la cultura

Etiquetes: públics

Etiquetes: accessibilitat

Etiquetes: participació

- [9]

URL d'origen: <http://interaccio.diba.cat/CIDOC/blogs/2020/meaningful-leisure-time>

Enllaços:

[1] <http://interaccio.diba.cat/members/centre-dinformacio-documentacio>

[2] <https://www.tandfonline.com/loi/gcul20>

[3] <http://interaccio.diba.cat/CIDOC/blogs/2015/cultura-joves>

[4] http://interaccio.diba.cat/sites/interaccio.diba.cat/files/mobilising_non_participant_youth.pdf

[5] https://unsplash.com/@junfungchin?utm_source=unsplash&utm_medium=referral&utm_content=creditCopyText

[6] <http://interaccio.diba.cat/CIDOC/blogs/2016/participacio-cultural-joves>

[7] <http://interaccio.diba.cat/CIDOC/blogs/2019/patrimoni-marca-ciutat>

[8] <http://interaccio.diba.cat/form/alta-comunitat>

[9] <http://interaccio.diba.cat/node/8074>